

Till Österland vill jag fara

Folksong

1 Till Ös - ter-land vill jag fa - ra, där bor allra kä - res-tan
 2 Jag där vill byg - ga en hyd - da, där mar - ken står stän - di - igt
 3 De grönskas båd vin - ter och som - mar i lun - den, där de - e
 4 Där är ock en ha - ge plan - te - rad Allt ef - ter ett högt fö - ör-
 5 Jag måste ock ic - ke för - glöm - ma den skö - na kris - tall - le - ne
 6 Min själ du gö - re dig re - do den san - na vä - gen att
 7 Jag sök - te av allt mitt sin - ne, Och fann ho - nom ic - ke

min, Till Ös - ter-land vill jag fa - ra, där bor allra kä - res-tan
 grön. Jag där vill byg - ga en hyd - da, där mar - ken står stän - di - igt
 stå. De grönskas båd vin - ter och som - mar i lun - den, där de - e
 - stånd. Där är ock en ha - ge plan - te - rad Allt ef - ter ett högt fö - ör-
 flod. Jag måste ock ic - ke för - glöm - ma den skö - na kris - tall - le - ne
 gå, Min själ du gö - re dig re - do den san - na vä - gen att
 där. Jag sök - te av allt mitt sin - ne, Och fann ho - nom ic - ke

min. Bortom berg och dju - pa da - lar, allt
 grön, Och där trä - den ä - ro pryd - da med
 stå. Det e - na bär mus - kot - blom - mor, Det
 - stånd. Med trän och ör - ter för - me - rad, Som
 flod. De le - vande vat - tu - ström - mar, Som
 gå, Över berg och tor - ra he - dar, förr'n
 där. Var skall jag ho - nom fin - na, Som

un - der så grö - na - an lind. Bortom berg och dju - pa
 blom - mor som dof - ta så skön, Och där trä - den ä - ro
 an - dra nej - li - kor små. Det e - na bär mus - kot-
 jag ej be - skri - va - a kan. Med trän och ör - ter för-
 fuk - ta de trä - dens rot. De le - vande vat - tu-
 nat - tan fal - ler oss på! Över berg och tor - ra
 sjä - len ha - ver så kär. Var skall jag ho - nom

da - lar, allt un - der så grö - na - an lind.
 pryd - da med blom - mor som dof - ta så skön.
 - blom - mor, Det an - dra nej - li - kor små.
 - me - rad, Som jag ej be - skri - va - a kan.
 - ström - mar, Som fuk - ta de trä - dens rot.
 he - dar, förr'n nat - tan fal - ler oss på!
 fin - na, Som sjä - len ha - ver så kär.